

[Rager.]

ligne de to Forslag, maa man naturligvis ogsaa ud af Regeringspartiernes Udgifter tage alle de Udgifter, baade fra Driftsbudgettet og fra Nyordningsbudgettet, som man paa samme Maade kunde afholde gennem 20 Aar. Men jeg maa sige, at naar man her taler om, hvad der kan vare i 20 Aar, saa er det jo udmærket rent betalingsmæssigt at tage det paa denne Maade, men rent bekostningsmæssigt set maa jeg virkelig i høj Grad hævde, at man maa placere det saaledes, at i de Aar Udgiften er afholdt, kommer den til Udbetaling. Og i det Øjeblik man gør det op paa det Grundlag, kommer jeg rigtignok til en ganske anden Forskel, idet jeg kommer til, at Regeringsordningerne vil beslaglægge 44,685 Mill. Kr. og den konservative Ordning 74,885 Mill. Kr., og naar de Konservative til Flaadens Opbygning for de første 5 Aar har regnet med 10,4 Millioner om Aaret, i det 6te med 2,4 og i det 7de og 8de med 10,9, saa har jeg beregnet dette til 10,775 Mill. Kr. om Aaret i Gennemsnit, hvilket sikkert er det rigtige Tal. Hvis jeg regner paa den Maade, betyder det konservative Forslag i Virkeligheden 30 Mill. Kr. mere om Aaret, og saa siger jeg: Hvad faar man saa for det?

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte i Virkeligheden i Dag, som om det konservative Forslag bød paa nogen som helst Sikkerhed, og dette vil jeg benægte. Jeg vil bl. a. benægte det paa Grund af sagkyndiges Udtalelser, idet det, som det konservative Forslag byder paa, ikke paa langt nær tilfredsstiller de sagkyndige, og jeg vil endda sige, at selv om vi gik til de sagkyndiges Forslag, saa fik vi slet ikke den Tryghedsfølelse, som det ærede Medlem selv synes at tro og ved sin Maade at udtale sig paa vil have andre til at tro. Det ærede Medlem siger: Hvorledes vil Situationen ligge den Dag, hvor den Ordning, som Regeringen nu skaber, skal staa sin Prøve? og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem dermed tænker paa den Dag, hvor den Situation forelaa, hvor en fremmed Magt angreb os paa vor Eksistens. Jeg vil paa dette Spørgsmaal aabent svare, at i en saadan Situation vil Regeringens Ordning spille elendigt Fallit, hvis man kræver, at den skal betyde noget som helst afgørende for at hindre, at der kunde ske noget; men de Konservatives Ordning og Sagkundska-bens Ordning vil spille akkurat lige saa stærkt Fallit, maaske nogle Timer før, maa-ske nogle Timer senere.

Over for dem, der tager deres Standpunkt ud fra de danske sagkyndige, kunde

jeg maaske have Lov til at anføre Udtalelser af fremmede sagkyndige, men forinden vil jeg gerne sige, at det konservative Ændringsforslag er efter min Mening, saaledes som det fremtræder, ikke fuldt ærligt. Konservatismen sagde selv til os, dengang de første Gang viste os disse Ændringsforslag: den Ordning, som vi her stiller Forslag om, er ikke vort principielle Ønske, vi har stillet det op som et fra vor Side meget imødekommende Forhandlingsgrundlag. Denne Opfattelse maa jeg ud fra mit Synspunkt kalde naiv, men jeg maa acceptere, at Forslaget var stillet af de Konservative ud fra dette Synspunkt. Men da saa Forhandling ikke opnaaedes, forstaaer jeg ikke, at man opretholder dette Ændringsforslag, som man havde stillet, ikke som det, man principielt ønskede, men for at komme i en Forhandling, en Mulighed, som altsaa mislykkedes. Hvorfor stillede man saa ikke, vil jeg spørge, sine principielle Forslag? Hvorfor sagde man ikke, hvad Partiet egentlig mener er nødvendigt? Ja, jeg tror, jeg kan forklare det. Forholdet er jo det, at det konservative Forslag kun tager Sigte paa en 5-aarig Periode, og jeg tror, man skal betragte det som et Fundament, som Konservatismen lægger for senere og hurtigst muligt at bygge videre derpaa; idet man opbygger dette Fundament saa hurtigt, som det praktisk talt er muligt, opbygger saa meget af Sagkundska-bens fuldstændige Forslag, som kan naas inden for en 5 Aars Periode. Men naar man gør dette, bliver det dobbelt uærligt at regne med de 60 Mill. Kr. paa den Maade, man har gjort, for det betyder, at naar de 5 Aar er gaaet, skal nye Millioner bruges, som skal lægges til de 60 Millioner, foruden det, der kommer til i Driftsomkostninger. Jeg maa gaa ud fra, at dette er rigtigt, og jeg kan f. Eks. henvise til, at det ærede Medlem Hr. Carsten Raft ved et Møde i Studenterfor-eningen udtrykkeligt har udtalt, at Konservatismen ikke under nogen Betingelse gik paa Akkord i Forsvarssagen. Naar derfor Konservatismen nu vil fortælle os, at dette Forslag kan gennemføres for 60 Mill. Kr. om Aaret — hvilket jeg altsaa bestrider, men hvis jeg accepterer det, saa maa jeg sige til den Befolkning, der maatte se paa Sagen som Konservatismen — og det tror jeg, jeg vil faa Medhold i —, at dette kun er en Begyndelse; det er kun en Begyndelse til at bygge videre og gaa frem imod det, som er den saakaldte Sagkundska-bens egentlige og endelige Maal.

Derfor siger jeg, at Konservatismen bør og maa for at være ærlig i denne Sag udtrykkeligt fremhæve dette, og den kan ikke